

Azərbaycan Respublikası
“Təhsil” Cəmiyyəti

ŞUŞA-250

*Elmi-praktik konfransın
tezisi ləri*

2001

196

Azərbaycan Respublikası
“Təhsil” Cəmiyyəti

73 (2A)
S 88

Şuşa (Pənahabad)-250

69613

*Elmi-praktik konfransın
tezisləri*

14 mart 2001-ci il

Bakı

APX 13

69376

*"Şuşasız, Ağdamısız, ümumiyyətla
Qarabağsız Azərbaycan yoxdur".*

*Heydər Əliyev
Azərbaycan Respublikasının prezidenti*

Təşkilat Komitəsi:

*Cəlal Allahverdiyev, Rəhim Hüseynov, Ramiz Zöhrabov,
Əjdər Ağayev, Telman Əliyev, Şahnozər Hüseynov*

ŞUŞA ŞƏHƏRİNİN YARANMASI VƏ İNKİŞAFI

Camal Mustafayev, tarixçi, dosent

Nadir şahin ölümündən (1747) sonra Azərbaycan ərazisində meydana gəlmiş müstəqil xanlıqlar içərisində Qarabağ xanlığı mühüm mövqeyə malik idi. Bununla belə yarandığı dövrda möhkəmləndirilmiş paytaxt şəhərinin olmaması xanlığın təhlükəsizliyi üçün ciddi problemlər yaradırdı. Panahlı xan tərəfindən tikdirilmiş Bayat və Şahbulaq qalaları isə bu problemi həll etdi bilmədilər.

Xanlığın mərkəzi hələ Şahbulaq qalasında olarkən Panahlı xan güclü müdafiə imkanlarına malik yeni şəhərin inşası üçün tədbirlər görməyə başladı. 1750-51-ci illərdə onun əmri ilə üç tərəfdən sildirilmə qayalarla şəhər olunan və donuz səviyyəsindən 1400 metr hündürlükdə yerləşən dağ yaylasında Şuşa qalasının əsası qoyuldu. 1756-57-ci ildə şəhərin təhlükəsizliyini tə'min etmək üçün ən zoruri işlər artıq görülüb başa çatdırılmışdı.

Şuşanın bir şəhər kimi formallaşmasını şorti olaraq üç mərhələyə bölmək olar. Çox qeyri-sabit şəraitdə 1763-cü ilə qədər davam etmiş, birinci mərhələdə tikinti işləri bir qədər toləsik aparılmışdı. Bu dövrde şəhərin "Cuxur" adlı şərq hissəsində 9 məhəllə salınmışdı. İbrahimxəlil xanın hakimiyyəti dövründə (1763-1806) təsadüf edən ikinci mərhələdə Şuşada aparılan titkinti işləri daha keyfiyyatlı və möhtəşəm olmuşdur. Bu dövrde şəhərdə yaşayış məhəllələrinin sayı 17-yə çatmışdı. XIX əsrin əhatə edən üçüncü mərhələdə şəhərin dağlıq qərb hissəsində yeni 12 məhəllə salınmış və əslində bununla Şuşanın formallaşması başa çatmışdı.

Şuşa XVIII əsrin ikinci yarısında dəfələrlo düşmən hücumlarına mə'ruz qalmışdı. İranda hakimiyyət uğrunda mübarizə aparan Məhəmmədhəsən xan Qacar (1758) və Fətəli xan Əşşərin (1762) Şuşanın əla keçirmək cəhdləri tamamilə iflasa uğramışdı. Qala divarlarının möhkəmliyi və üç tərəfdən sildirilmə qayalarla əhatə olunması Şuşanın alınmaz qalaya çevirmişdi. Ağa Məhəmməd xan Qacarın 1895-ci ildə olmuş hücumu da bu səbəbdən uğursuzluqla nəticələnmişdi.

Şuşa Azərbaycanın mühüm ticarət və sənətkarlıq mərkəzlərindən biri idi. Beynəlxalq ticarət yollarının kəsişdiyi yerde yerləşən Şuşa İran, Türkiyə, Hindistan, Rusiya və Avropa ölkələri ilə ticarət əlaqələri saxlayırdı. Şəhərdə çalışın çıxışlı sənətkarlar ordusu əhalinin bütün zoruri tələbatını ödəyirdi. Toxuculuq və xalçaçılıq daha yüksək inkişaf səviyyəsinə çatmışdı. Şuşa xalçalarının şöhrəti çox uzaqlara yayılmışdı.

ŞUŞA ME'MARLIĞI

Rizvan Qarabağlı, me'marlıq namizədi

Azərbaycan kiçik xanlıqlara bölündənə Qarabağ bölgəsinə Pənahəli xan hökmənləq etməyə başlamışdır. Daha doğrusu Qarabağ xanlığını yaranan elsə Pənahəli xanın özü olmuşdur. Ətrafında 250-dən çox kəndi birləşdirən Qarabağ xanlığının mərkəzi isə Pənahabad (Şuşa) şəhəri idi.

Şuşanın estetik simasının özünəməxsusluğunu səbəbi xeyli dərəcədə təbii landschaftın topografik spesifikasiyindədir. Bu isə me'marlıqda manzərin birliyinin nümunəsidir. Şuşanın şəhərsalma strukturunun formalşmasına Şərqi feodal şəhərləri üçün səciyyəvi olan məhəllələr bölgü böyük tə'sir etmişdir. Şuşanın və onun ayrı-ayrı məhəllələrinin me'marlıq-planlaşdırma quruluşunun yaranması əsasən üç mərhələyə bölünür. Birinci mərhələ - qala divarlarının və qasırlarının tikiləsi, şəhərin şərqi sahəsinin aşağı hissəsinin tikilişi və aşağı məhəllələrin formalşması - 1750-1754-cü illərdə başlamışdır. İkinci mərhələ - şəhərin şərqi sahəsinin yuxarı hissəsinin tikilişi və yuxarı məhəllələrin formalşması - İbrahim xanın hökmənləğidən dövrünə (1759-1806) təsadüf edir. Üçüncü mərhələ - şəhər ərazisinin daha dərəli-təpəli qərb yuxarı hissəsinin tikilişi və burada məhəllələrin yaranması - Qarabağ xanlığının Rusiya ilə birləşməsindən sonra (1805-ci il) özünün səmərəli inkişafını tapmışdır. Aşağı və yuxarı məhəllələrin yaşayış rayonlarının tikilişinin qurtarması və qərb məhəllələrinin formalşması ilə Şuşanın me'marlıq-planlaşdırma quruluşunun inkişafının son, üçüncü mərhələsi başa çatmışdır. Bu mərhələyə, dördüncü - Sovet dövr me'marlıq mərhələsini də əlavə etmək olar. Lakin bu dövrdə me'marlıq konstruksiyaya tabe edildiyindən bütün Azərbaycan me'marlığında olduğu kimi, Qarabağ və o cümlədən Şuşanın da sovet dövr me'marlığı özündən əvvəlki (XVIII - XIX) me'marlığından çox zəif görünür.

Şuşanın ticarət meydənləri, karvansaraları və məscidləri onun dağlıq məhəllə sisteminin me'marlığı bir nizamlayıcı şəhərsalma planlaşması gətirdi. Şəhərin bütün bu və ya digər me'marlıq abidələrinin yaranmasında isə Qarabağ me'marlıq məktəbinin yaradıcısı Kərbələyi Səfîxan Qarabağının xidmətləri böyükdür.

AZƏRBAYCANDA TƏHSİLİN İNKİŞAFINDA ŞUŞA MAARİFPƏRVƏRLƏRİNİN YERİ

Əjdər Ağayev, pedaqoq, professor

Azərbaycanın qədim diyarı Qarabağın baş şəhəri Şuşa səfali havası, əsərəngiz təbiəti, milli ənənələri, xalq sənəti dəyərlərini yaşıdan istə'dadlı sənətkarları ilə yanaşı, yeni üsullu məktəbləri, təlim-təbiyəcilik məharəti ilə seçilən ustad müəllimləri ilə də möşhurdur.

XVIII əsrin ortalarında buraya Qazax mahalından köçmüş istə'dadlı müddərs və şair Molla Vəqifin Şuşanın Saati məhəlləsində açdığı məktəb maarifin yayılmasında böyük rol oynamışdır. Ənənəvi Şərqi təlim üsulları ilə işləyən məktəblər hər bir məhəllədə fəaliyyət göstərmişdir.

Şuşa şəhəri az bir müddədə elm, təhsil, mədəniyyət, ticarət mərkəzinə çevrildiyindən nəinki yaxın Rusiyada, cyni zamanda Asiya və Avropanın toraqqı etmiş ölkələrində tanınmışdır. Təsadüfi deyildir ki, yeni üsullu dünyəvi məktəblərin açılışından sonra oranı bitirən gənclər ali təhsillərini Rusiya və Avropanın universitetlərində və akademiyalarında almışlar. Bu bir faktdır ki, Rusiya XIX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın şimal hissəsinin işğal etdikdən sonra ilk dövlət məktəbini 1830-cu ildə Şuşada tə'sis etmişdir. Əsrin 40-ci illərində bu qəza məktəbi yüksək tipli şəhər məktəbina çevrilmişdir. 80-ci illərdən orta təhsil verən məktəblər, musiqi və digər sənət məktəbləri geniş inkişaf tapmışdır.

XIX əsrin ikinci yarısından fransız, rus, ərəb, fars və digər dilləri bilən, rəsm və musiqi məharəti ilə seçilən ziyanlılar Şuşanın maarif mühitini daha da zənginləşdirmişlər. Bunların içərisində icimai fikrin təhsilin, elmin və ədəbiyyatın inkişafında müstəsnə xidmətləri olan Xan qızı Natəvan, Səfərli boy Vəlibəyov, Camal boy Fətəlibəyov, Firdun boy Köçərli, Əhməd boy Ağaoğlu, Həşim boy Vəzirov, Süleyman Sani Axundov, Fərhad Ağazadə, Mir Möhsün Navvab, Üzeyir boy Hacıbəyov, Mirza Xosrov Axundov, Həson İxfə, Məhəmməd Mirzalı, Azad boy Əmirov, Məmmədəli Məhərrəmov, Südabə xanım Tutayuk, Hüscyn Qayıbov və başqaları təkcə Şuşada deyil, həmçinin ölkədə təhsilin, maarifin inkişafında müstəsnə xidmət göstərmişlər. Bu adamların bir qismi Şuşada, bir qismi isə Şuşa təhsilindən sonra Azərbaycanın müxtəlif yerlərində müəllimlik edərək təhsilin inkişafında yardımçı olmuşlar. Şuşalı müəllimlərin bir çoxu həm də yüksək təhsil alaraq mütəxəssislər, alim və tədqiqatçılar, incəsənət xadimləri kimi fəaliyyət göstərmiş, təhsil, elm və mədəniyyətin görkəmli nümayəndləri kimi tanınmışdır.

Göründüyü kimi, Azərbaycanda təhsilin, təhsil mədəniyyətinin inkişafında Şuşa mühiti mühüm amil olmuş, şusəli maarifpərvərlər çox böyük rol oynamışlar.

TÜRK DÜNYASININ ŞUŞA MƏNŞƏLİ İCTİMAİ-SİYASI XADİMLƏRİ

Şahnəzər Hüseynli, filosof, professor

Qarabağ xanlığı dövlət statusunda qərarlaşdırıldı və sonrakı inzibati ərazi kimi formalasdığı zamanlardan bəri onun görkəmli dövlət və siyasi xadimləri pleyadası Azərbaycanın beynəlxalq əlaqələrində, daxili siyasi həyatında çox mühüm rol oynamışdır. Şuşanın bir paytaxt kimi binasını qoymuş Pənah xandan bu günə qədər bu diyardan çıxmış və müxtəlif ictimai-siyasi sahələrdə fəaliyyət göstərmüş xadimlərin Azərbaycanın təleyində xüsusi çəkisi vardır. Bütün Cavanşirlər şəcərəsinin xanlıq dövründə çox böyük dövlət və siyasi xadimləri olmuş, onlar Azərbaycanın təleyində milli xidmətlərlərə seçilmişlər. Nətəvan, Vəqif, Yusif Vəzir Çəmənzəminli, Vəzirovlar preyadası və s. keçmiş və müasir siyasi-dövlət xadimlər tarixi şəxsiyyətlər kimi inkişafımızda böyük rol oynamışlar.

Şuşanın sosial-mə'nəvi mühitinin yetişdirməsi olan Əhmədbəy Ağaoğlunun intellektual formalasması yolu sonralar Tiflisdən, Sankt-Peterburddan, Parisdən keçmişdir. Böyük mütəfəkkir özünün bu intellektual potensialını və səviyyəsini Yaxın Şərqiñ mədəniyyət mərkəzlərindən olan Bakida, Ankara və İstanbulda reallaşdırır. O şüurlu həyatının bütün məhsuldalar məqamlarını Azərbaycanda və Türkiyədə fəaliyyət göstərərkən onlarca müxtəlif mətbuat orqanlarında siyasi, hüquqi, dini-teoloji, publisistik və jurnalistik istiqamətlərdə saysız-hesabsız məqalələrə həsr etmişdir. Bu məqalələrin sayı yüzlərcədir.

Ə.Ağaoğlu öz dünyagörüşünün əsas istiqamətlərini Türkiyədə çap etdirdiyi 20-yə qədər kitab və kitabçalarında ifadə etmişdir. Onların içarısında «Üç mədəniyyət» (1927, türkcəsi-1972), «Sərbəst insanlar ölkəsində» (1930) və «Dövlət və fərd» (1933) kitabları xüsusi elmi, siyasi və publisistik siqlətilə seçilir.

Ə.Ağaoğlu Azərbaycan ictimai-siyasi və sosial-fəlsəfi fikrində liberal-demokratik düşüncə tərəzini ilk araşdırıcılarındandır. Ağaoğlunun Şərqi-Qarb dixotomiyası çörçivəsində tədqiq etdiyi problemlər də onun tərəfindən ilk dəfə olaraq komparativ, müqayisəli-tarixi metodla təhlilə gətirmiştir. Sovet dövrünün ideoloji mə'yərləri baxımdan mütəfəkkirin yaradıcılığı və onun məhsulları təhriflərlə qiymətləndirilmiş,

ona «ma'nəvi bir dissident» kimi yanaşılmışdır. İndi mütəfəkkirin irsi yeni metodologiyalarla tədqiq edilməkdədir.

QARABAĞ ƏDƏBİ MÜHİTİ

Qurban Bayramov, əbədiyyatşunas, professor

Bu gənə qədər mə'lum olan ədəbiyyat tədqiqləri sübut etmişdir ki, Azərbaycan ədəbiyyatının və mədəniyyətinin inkişafında Azərbaycan ayrılmaz bir hissəsi olan Qarabağ ədəbi mühitinin əvəzsiz rolü olmuşdur. Lakin regional bir ədəbi mühitin kimi, təssüflər olsun ki, hələ də Qarabağ ədəbi mühitinin tarixi, təkamül yolu ayrıca öyrənilməmiş, tədqiqatlarında səpələnmiş bir şəkildə qalmadı. Halbuki, Şirvan, Naxçıvan, Borçalı, Təbriz, Abşeron ədəbi mühitləri Qarabağ ədəbi mühitinə nisbətən daha əhatəli ayrıca bir rol kimi tədqiqata colb edilmişdir...

Qarabağ ədəbi mühitinin inkişafına tarixilik prinsipi ilə yanaşsaq, hələlik elma mə'lum olan ilk qarabağlı şairin adı VII əsərdə yaşayış-yaratmış Davtakın adıdır. Onun bu günə gəlib çatan yegənə şə'rī Alban çarı Cavanşirin ölümüne yazdığı Ağı matnidir...

Sonrakı mərhələlərdə, ya'ni Pənahabad şəhərinin mövcudiyyyətinə qədər ədəbiyyat tarixində xeyli "Bərdəlilər", "Beyləqanlılar", "Gəncəvilər" in yəzib-yaratığının şahidi olarıq ki, bütün bunları tədqiqata colb etmək vacibdir...

XVIII-XIX-XX əsr Qarabağ ədəbiyyatının inkişafına ən kamil, coşğun, yüksək inkişaf səviyyəsinə çatmış mərhələlərini təşkil edir. Bu mərhələlərə fəaliyyət göstərmiş sənət korifeylərinin adlarını çəksək, vəziyyətə aydınlıq gelər. M.P.Vaqif ədəbi mühiti (ilk realist şə'rīn banisi), Q.B. Zakir Azərbaycan satirasının bünövra daşını qoyan böyük sənətkar (XIX), Aşıq Valeh, Aşıq Pəri (Azərbaycanda aşiq şə'r mühitinin baniləri və ilk klassik qadın aşiq- XIX), Xurşid banu Nətəvan (Məshəti Gəncəvidən sonra ən qüdrətli Azərbaycan qadın şairi), N.B.Vəzirov, Ə.Haqqverdiyev Azərbaycan dramaturgiyasının banisi M.F.Axundov ən ənənlərinin yeni mərhələdə davamçıları, Ü.Hacıbəyli - Şərqdə ilk dahi bəstəkar, böyük dramaturq, qozetçi, publisist, yazıçı: Əhməd bəy Ağaoğlu Azərbaycan dövlətçiliyinin ilk nəhəng ideoloqlarından biri, XX əsrin ikinci yarısından fəaliyyət göstərən yüzdən ziyadə Qarabağ yazıçıları, dramaturqları, şairləri, publisistləri, jurnalistləri, alimləri - Ilyas Əsəndiyev, Bayram Bayramov, Mehdi Məmmədov, Əkbər Ağayev, Qulu Xəlli, Əlfi Qasımov, İslə Məlikzadə,

Məcid Şamxalov, Sabir Əhmədov, Famil Mehdi, Teymur Elçin, Cahangir Gözəlov, Cəmil Əlibayov, Şahmar Əkbərzadə, Aqil Abbas, Vaqif Cəbrayılov, Əli Əmirov, Ənvar Əhməd, Yusif Kərimov, Arif Hacıyev, Kamil Vəliyev və onlara digərləri Azərbaycan ədəbiyyatının ən görkəmlı simalarına çevrilmişlər və Azərbaycan ədəbiyyatını öz orijinal bədii-estetik və elmi təfəkkürləri, dəyərləri kamil yaradıcılıqları ilə zənginləşdirmiş və inkişaf etdirmişlər...

AZƏRBAYCAN TEATRININ FORMALAŞMASINDA ŞUŞA MÜHİTİNİN ROLU

İlham Rəhimli, teatrşünas, professor

Şuşa şəhəri binə olandan onun iqtisadi, ticarət, sosial həyatı ilə yanaşı, mədəni mühiti də güclü inkişafda olub. Hələ XVIII əsrin sonlarından Şuşada mahərrəmlik təziyyələrində Şəhər tamaşaları oynanırdı. Eyni zamanda şəhərdə müxtəlif səpkili konsertlər olurdu.

XIX əsrin qırxinci illərində Şuşada Lamberkerin sirk truppası fəaliyyət göstərirdi. Həmin şəhər klubunda çıxış edirdi.

«Kavказ» (1848, № 43) yazar ki, Şuşada əlvən dekorlarla bəzənən teatr tamaşaları göstərilib. Ondan dörd il sonra şəhər ziyyəsi Mirzə Əbdüllətif dramaturq Mirzə Fətəli Axundzadənin komediyalarının surəti gözləxtələr köçürüb.

XIX əsrin sonlarında Şuşada Mirzə Muxtar Məmmədov, Yusif bəy Məlikhaqınəzərov, Haşim bəy Vəzirov, Bədəl bəy Bədəlbəyov, Firudin bəy Köçərli, Həsənlı bəy Sarcalinski, İsmayıł bəy Şəfibəyov, Cabbar Qaryagdıcıoğlu, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev kimi teatr fədailəri fəaliyyət göstərir, tamaşalar hazırlayırdılar.

Şəhərdə həmçinin müsiqiçilər (rəhbəri Mir Möhsün Nəvvab), xətitlər (rəhbəri Kərbəlayı Səfi xan), xanəndələr (rəhbəri Hacı Hüsus), nüsxəbəndlər (rəhbəri Məşədi Əkbər), mə'marlar (rəhbəri Kərbəlayı Səfi xan) məclisləri qızğıñ fəaliyyət göstərirdi.

1891-ci ildə Xandəmirov Şuşada yeni teatr binası tikdirir. Burada Şekspirin «Otello» faciası, Mirzə Fətəlinin, Nəcəf bəy Vəzirovun komediyaları, Əbdürrəhim bayın facia və məsxərələri oynanırdı.

Natavanın qızı Xanbika xanımının evindəki məktəbdə də tamaşaları göstərilir, konsertlər, müxtəlif mədəni müsəmənlər keçirilirdi.

1938-1942-ci illərdə Şuşa Dövlət Dram Teatrı fəaliyyət göstərib. Bu teatr 1943-48-ci illərdə Dövlət Dram Teatrı adı ilə çalışıb. Teatrdə repertuarın əsasını yuxarıda adlarını çökdiyim dramaturqların

əsərləri ilə yanaşı, Üzeyir bəyin, Zülfüqar bəyin opera və operettaları da təşkil edilib.

1949-cu ilin əvvəllerindən teatr 1990-ci ildən Şuşa Musiqili Dram Teatrı kimi fəaliyyətdədir.

QARABAĞ VƏ ELM

**Cəlal Allahverdiyev, riyaziyyatçı, EL-nun müxbir üzvü
Rəhim Hüseynov, astrofizik, professor**

250 il bundan əvvəl Qarabağ xanlığının paytaxtı Şuşa şəhəri inşa olunandan üzü bu yana Qarabağ torpağında neçə-neçə mütəsəkkir, musiqişunas, yaziçi, sənətşunas formalaşıb, ərsaya çatmışdır.

Bu böyük şəxsiyyətlər və onların nəsillərindən olanların elmi fəaliyyətlərinin nəticələri təkcə Azərbaycanda deyil, eləcə də yaxın və uzaq xaricdə həmişə yüksək qiymətləndirilmişdir.

Qarabağ xanlığının ilk on illiklərindən başlayaraq bu coğrafi məkan xalqına Mirmövsum Nəvvab, Mehmandarovlar, Qayıbovlar, Əhmədbəy Ağaoğlu, Firudin bəy Köçərli, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev, Yusif Vəzir Çəmənzəminli, Üzeyir bəy başda olmaqla Hacıbəyovlar, Nərimanbəyovlar, Bədəlbəyilər, Vəzirovlar, Lətif Kərimov, Mehdi Məmmədov, Ağayevlər, Zöhrabbəyovlar, Bahadur Eyyazov, Cuvatlılar, Bəhram Mirzəyev Validə Tutayev və əslində hələ sadalanmalı olan digər böyük şəxsiyyətlər, o cümlədən elm fədailəri bəxş etmişdir.

Elmin demək olar ki, bütün sahələri üzrə son on illiklərdə, əslində keçən bir əsrda elə alımlar yetişmişdir ki, onlar müxtəlif elm sahələrində dünyada tanınan alımlar siyahısına düşmüşlər. Bu elm sahələrində riyaziyyat, fizika, kimya, biologiya-tibb, energetika, informatika, hesablama texnikası və avtomatlaşdırmanı, əslində bütün dəqiq elmləri, bütövlükda təbiət elmlərini və texnikanın, demək olar, bütün sahələrini göstərmək olar.

Əlbəttə, Qarabağın elmə verdiyi səmərədə humanitar elmlərin nümayəndələri də az deyildir. Burada yaradıcılığın bilavasita tariximizlə, mədəniyyətimizlə, əxlaqımızla, iibrətamız adət və on-nəşərlərimizlə bağlıyan Üzeyir Hacıbəyov, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev, Yusif Vəzir Çəmənzəminli kimi sənət fədailərinin elmi fəaliyyətlərini xüsusi qeyd etmək lazımdır.

1945-ci ildə Azərbaycan Elmlər Akademianın yaranmasından sonra onun həqiqi və müxbir üzvlərinin siyahısında Qarabağın töhfəsi qürur hissi doğurur. Bu siyahidə 13 akademik və bu qədər də müxbir

üzüü Qarabağ torpağının töhfəsidir. Bunların içərisində Amerikanın, Kanadanın, Qorbi Avropa ölkələrinin, Yaponiyanın elm aləmündə tanınanı və şöhrətlisi az deyil.

Yüzlərə emlər namizədi, elmlər doktoru və professoru Qarabağın yetişdirməsidir. İndi onların bir qisminin səsi Azərbaycandan çox-çox uzaqlardan Amerikanın, Kanadanın, Qorbi Avropa ölkələrinin elm mərkəzlərindən və universitetlərindən gəlir.

Qarabağın dünya elmına verdiyi elm xadimlərilə Azərbaycanımızın fəxri etməyə haqqı vardır!

Ü.HACİBƏYOV AZƏRBAYCAN PROFESSIONAL MUSIQİSİNİN BANİSİDİR

Ramiz Zöhrabov, *musiqişünas, professor*

Uşaqlıq illərini füsunkar mənzəralı Şuşa şəhərində keçirən Üzeyir Hacıbəyov ilk musiqi təəssüratını da məhz bu şəhərdə eştidiyi melodiyalarından, müğamlardan almışdır. Musiqi və poeziyanın vətoni olan Şuşada kiçik Üzeyir dayısı Ağalar Əliverdibəyovun köməyi ilə Azərbaycan musiqisini mənimşəyir.

1904-cü ildə Ü.Hacıbəyovun Bakıya gəlişi onun yaradıcılığı üçün geniş imkanlar yaradır.

Ü.Hacıbəyov musiqi tariximizə ən əvvəl milli operaların banisi kimi daxil olmuşdur. Milli operanın əsasını onun «Leyli və Məcnun» operası təşkil edir. 1909-1915-ci illərdə Ü.Hacıbəyov «Şeyx Sə'nan», «Rüstəm və Zöhrab», «Şah Abbas və Xurşud banu», «Harun və Leyla», «Əslî və Kərəm» operalarını bəstələyir.

Ü.Hacıbəyov milli musiqili komediya janrının da təməlini qoymuşdur. Bəstəkarın «Ər və arvad», «O olmasın, bu olsun», «Arşın mal alan» musiqi komediyalarının melodik dili, güclü realizmi, ədəbi və orijinal dramaturji priyomları tamaşaçını valeh edir.

Ü.Hacıbəyovun yaradıcılığı çoxşaxəlidir. O, pedaqoji sahədə, jurnalistikdə, ədəbiyyatşünaslıq və musiqişünaslıqda böyük istə'dad sahibi olmuşdur.

Ü.Hacıbəyov ilk professional musiqişünas alım kimi faaliyyət göstərmişdir. Onun fundamental əsari - «Azərbaycan xalq musiqisinin əsasları» iştir musiqişünaslar, iştərsə də bəstəkarlar üçün masasüstü kitabdır.

Ü.Hacıbəyov milli simfonik, kameral-instrumental, kameral-vokal janrlarının da banisidir.

O, Şərqdə ilk musiqi kollektivlərini - simfonik orkestri, xalq çalğı alətləri orkestrini, opera və baletlə bağlı kollektivləri, dövlət xor kapellasını, mahni və rəqs ansamblını yaratmışdır.

Üzeyir bay həmçinin orta musiqi ixtisas məktəblərinin, Bakı Musiqi Akademiyasının, musiqi texnikumlarının, uşaq musiqi məktəblərinin, eləcə də Azərbaycan Bəstəkarlar İttifaqının yaradıcısıdır.

BÜLBÜL AZƏRBAYCAN PROFESSIONAL VOKAL MƏKTƏBİNİN BANİSİDİR

Cəmilə Həsənova, *sənətşünaslıq namizədi*

Ustad xalq sənətkarları ilə şöhrət qazanmış, Azərbaycanda professional vokal ifaçılığının bünövrəsini qoymuş qüdrətli müğənnimiz Bülbülün də vətənidir.

Xalq tərəfindən Bülbül adlandırılara sənətkar 1897-ci idə Şuşada anadan olmuş, bu şəhərin sözlü-nögħmeli mühiti onun sənətkarlığı üçün zəminə çevrilmişdir. O, ilk təhsilini də burada mədrəsədə almış, Molla İbrahimin məktəbində müğəmin qayda-qanunlarını öyrənmiş, görkəmli xanəndə Cabbər Qaryağdı oğlundan sənətin sırlarını əzx etmişdir. İllər keçdiyikcə, onun sənətkarlığı artmış, o, ilk Azərbaycan operalarında da çıxış etmişdir. Daima öz sənətini təkmilləşdirməyə can atan Bülbül Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında, sonra da İtaliyada təhsil almış, görkəmli opera müğənnilərinin yaradıcılığından bəhrələnmişdir.

Klassik vokal sənətinə ustalıqla yiyələnən Bülbül doğma xalq musiqisindən də ayrılmamış, Qorbi və Şərq oxuma üsulları arasında qovuşma nöqtələri taparaq, xalq sənətkarlığı ilə professional vokal ifaçılığının vəhdətinə nail olmuşdur.

Məlahətli səs, böyük diapazon, bədii dikişi Bülbül yaradıcılığının üməd xüsusiyatları olmuşdur. Böyük səhənə mədəniyyətinə malik olan bu müğənninin repertuarı çox zəngin idi. O, xarici ölkə bəstəkarlarının klassik opera ariyalarının və romansları, Azərbaycan bəstəkarlarının vokal əsərlərini, klassik müğəmlərimizi özünəməxsus üslubda ifa edirdi.

Azərbaycan müğənnilərinin böyük bir nəslinin yetişməsində Bülbülün xidmətləri evəzsizdir. O, görkəmli pedaqoq olmuş, öz təcrübəsini, sənətin sırlarını istə'dadlı gənclərə öyrətmüşdür. O, həmçinin, vokal sənətinin əsaslarını və pedaqoji prinsiplərini elmi-nəzəri və metodik cəhətlərdən işləmişdir.

Bülbül folklorşunaslığı da inkişafında büyük rol oynamıştır. Onun rəhbərliyi ilə Elmi-tədqiqat musiqi kabinetinin təşkili, Azərbaycan xalq musiqi incilərinin bəstəkarlarımız tərəfindən nota köçürülməsi musiqi tariximizdə dəyərləri hadisədir.

Azərbaycan musiqi salnamasında yeni səhifə açan milli professional vokal məktəbinin yaradıcısı Bülbülün ənənələri bütün Şərqi vokal sənətinə böyük təsir göstərmişdir, müasir ifaçılarımız üçün gözəl örnəkdir.

AZƏRBAYCAN İNCƏSƏNƏTİNDƏ BƏDƏLBƏYLİLƏRİN ROLU

Nailə Rəhimova, sənətşünaslıq namizədi

Azərbaycanın füsünkar təbiəti, mədəniyyət ocaqlarından olan Şuşa bu gün tarixinin qara səhifələrini yaşasa da, onun əsrlərdən gələn sazlı-sözlü, nəğməli sədasi xalqın yaddaşında kök salmışdır. Görkəmlü xanəndələr, şairlər yetişdirən bu diyar öz böyük şəxsiyyətlərlə Vətənimizi şöhrətləndirmiştir. Həyat və yaradıcıqları ilə tariximizdə silinməz iz qoyan Bədəlbəylilər nəslidə Şuşanın sənət şəhərindəndir.

Bədəlbəylilər nəslinin ən qocaman nümayəndəsi Bədəl bay Bədəlbəyli - xalq maarifçisi idi. Lakin pedaqqoji fəaliyyəti bərabər aktyor kimi də özünü sinamışdır. O, Üzeyir Hacıbəylinin "Leyli və Məcnun" operasında Məcnun, İbn Salam obrazlarını ifa etmişdir.

Azərbaycanın musiqi mədəniyyətinin tərkib hissəsi olan musiqili teatrımızın əsasını qoyanlar içərisində Üzeyir Hacıbəyli və onunla çiçinçiyinə çalışanlarla birgə Əhməd Ağdamski də (Bədəlbəyli) vardır. O, Azərbaycanda milli opera və operettalarda qadın obrazlarının ilk ifaçısı olmuşdur.

XX əsrin birinci yarısında Azərbaycan musiqi və teatr aləmində Əfrasiyab və Şəmsi Bədəlbəylilərin adları özünəməxsus yer tutur.

1940-ci il 18 sentyabr günü opera və balet teatrının səhnəsində "Qız qalası" baletinin tamaşaşa qoyulması ilə onun müəllifi görkəmlü bəstəkar Əfrasiyab Bədəlbəyli Azərbaycanda ilk milli balet məktəbinin yolunu açmışdır. Digər musiqi əsərləri, direktorluğu, balet və dram tamaşalarına liberottoları və tərcümələri ilə bəstəkar, pedaqqoq, alim Ə.Bədəlbəyli musiqimizin inkişafına böyük təkan vermişdir.

Azərbaycan da musiqili-komediya teatrının yaranması və onun müasir inkişaf mərhələsi də XX əsrin 40-ci illərinə təsadüf edir. Yeni yaranan mədəniyyət ocağının direktoru və bədii rəhbəri vəzifələri Şəmsi Bədəlbəyli həvalə olunmuşdur. Müasir Azərbaycan rejissorluq məktəbinin görkəmlü nümayəndəsi, xalq artisti Şəmsi Bədəlbəyli geniş

rejissorluq fəaliyyətiylə səhna mədəniyyətimizin təkamülündə böyük rol oynamışdır.

Bu gün Bədəlbəylilər nəslinin layiqli davamçısı, Azərbaycanda ifaçılıq sənətinin ənənələrini inkişaf etdirən istə'dadlı pianoçu, Beynəlxalq Müükafat Laureati, xalq artisti, professor Fərhad Bədəlbəyli dir. Onun ifaçılıq ustalığı özünəməxsus ifadə tərziylə, tə'sir ediciliyiylə fərqlənir.

Bu gün Bakı Musiqi Akademiyasının rektoru kimi Fərhad Bədəlbəylinin müasir nəslin mənəvi estik tərbiyəsində təşkilatlıq qabiliyyəti xüsuslu əhəmiyyət kəsb edir.

Bütün bunlar yola saldığıımız yüzillik boyu Bədəlbəylilər şəhərəsinin milli musiqi sənətimizin inkişafına yüksək ideallarla xidmətlərini bariz təzahürləridir.

NATƏVAN VƏ MUSIQİ

Aydın Ziyadlı, musiqişünas, dosent

1. Xurşudbanu Natəvan – parlaq istə'dada və qabaqcıl ideyalara malik olan şəxsiyyət olmuşdur. Onun Azərbaycan mədəniyyətində və ictimai mədəniyyətində və ictimai həyatında qoyduğu izlər çox böyük olmuşdur.

2. Natəvanın yaradılılığı müxtəliflik və rəngarəngliyə malikdir; onun poeziyasının özünəməxsus xüsusiyyətləri, rəssamlıq, əl işləri və s. olmuşdur.

3. Natəvan Şuşada «Məclisi-üns» yaradılıq məclisinin təşkilatçısı idi. Bu məclisdə şairlər bərabər Qarabağın tanınmış xanəndə və sazəndələri fəal iştirakda bulunurdular.

4. Azərbaycan xanəndə və professional bəstəkarların yaradılığında Natəvan poeziyasından istifadə olunmuşdur.

MİRZƏ SADIQ ƏSƏD OĞLU MÜASİR AZƏRBAYCAN TARININ YARADICISIDIR

Vaqif Əbdülləqasımov, musiqişünas, professor

Azərbaycan musiqi aləti olan tar XIX əsrin 2-ci yarısına kimi bəşimalı, iri çanaqlı, ağır çəkili və diz üstündə çalınan bir alət olmuşdur. Mənbələrə əsasən araşdırımlar götərmişdir ki, bu tarım tarixi X əsrənə başlayır.

XIX əsrin 2-ci yarısında görkəmlü tarzən, novator musiqiçi, Azərbaycanda və bütün Qafqazda, İranda və Orta Asiyada geniş

tanınan Mirza Sadıq Əsəd oğlu (Sadıqcan) öz dövrünün müsiqi mədəniyyətinin inkişafı ilə ayaqlaşmayan beş simli tarın çanaqlarında, simlərində və ən əsas pərdələrində mühüm dəyişikliklər edərək müasir Azərbaycan tarı yaratmışdır.

M.S. Əsəd oğlunun beş simli tarın çanaqlarındaki yenilikləri alətin fiziki-akustik səslənməsini gücləndirmiş, səslənmə tembrində vibrasiya effekti və sinadə çalınmağa imkan yaratmışdır.

Onun simlərdə etdiyi dəyişiklər say e'tibarilə beşdən on birə qədər artırılmışdır. Bu artırma tarın səslənməsini dolğunlaşdırmış, tembrinə yenilik gətirmiş və obertonlarını artırmışdır, ifa imkanlarını genişləndirmiş və nəticə e'tibarilə, yeni instrumental ifa interpretasiyası yaratmışdır. Yeni tar pərdələri sistemi imkan verir ki, qeyri-barərə temperasiyalı müğamlarımız da burada mükəmməl ifa olunsun, həm də temperasiyalı Avropa və rus bəstəkarlarının əsərləri də çalınsın. Özündə temperasiyalı və qeyri-barərə temperasiyalı səsdişmələni öks etdirən yeni tar pərdələri sistemi Azərbaycan müsiqisinin inkişafında böyük rol oynamışla, onun nailiyyətlərini üzə çıxarıb dünya xalqlarına tarı tanımış və müsiqimizin bəhərlənməsinə yol açmışdır.

Müasir tar solo və müşayiətçi kimi müxtəlif tərkibli ansambl və orkestrlərdə əhəmiyyətli rol oynayır. M.S. Əsəd oğlunun yaratdığı tar, kamança və xanəndə üçlüyündə xüsusi yer tuur.

Tar simfonik orkestrin partiturasına daxil edilmişdir. Bu alət bütün Azərbaycan opera, balet, operetta, dram tamaşaları müsiqisində mühüm alətlərdən biri kimi populyardır. Əsədoğlunun yaratdığı müasir tar Azərbaycan xalq və professional müsiqimizin təbliğ və inkişafında böyük əhəmiyyətə malikdir.

AĞALAR ƏLİVERDİBƏYOVUN MUSIQİŞÜNASLIQ FƏALİYYƏTİ

Fətta Xalıqzadə, *musiqişünas, dosent*

Azərbaycan milli mədəniyyətinin keçmişini, bu gününü və gələcəyini unikal Şuşa şəhərinin ictimai-tarixi və bədii mühitindən ayrı tasəvvür etmək qeyri mümkündür. «Qafqazın konservatoriyası» kimi şorəfli bir ad daşıyan bu şəhərin zəngin müsiqi ənənləri və maarif xadimlərinin fəaliyyəti müsiqi elminin inkişafı üçün son darəcə olverişli olmuşdur.

Müasir Azərbaycan müsiqışunaslıq fikrinin təşəkkülü və inkişafında görkəmlı Şuşa ziyalılarından sayılan Ağalar bəy Əliverdi-bəyovun da mühüm xidmətləri olmuşdur. Onun bu sahədəki fəaliyyəti

bir sıra mütəxəssislər tərəfindən öyrənilsə də, hələ tam mənasında dəyərləndirilməmişdir.

A. Əliverdi-bəy ixitasasca inşaat mühəndisi olsa da, Şuşanın mədəni mühiti onun bir müsiqişünas kimi yetişməsində həqiqətən konservatoriya rolunu oynamışdır. Bu aydın əzəkəl maarif xadiminin sənət görüşlərində orta əsr nəzəriyyəçilərinin müəyyən tə'siri olmuşdur. Lakin, onun yüksək bilik səviyyəsi və müsiqi həyatına six bağlılığı sayəsində Azərbaycanın müasir müsiqişünaslıq təfəkkürünün formalşamasının xüsusi rolu vardır.

A. Əliverdi-bəy müxtəlif dünya xalqlarının mədəniyyəti əhatə edən «Musiqi tarixi» adlı sanballı əsərin müəllifi olmuşdur. O, xüsusilə XIX əsrin sonu XX əsrin əvvəllərində Qarabağın zəngin müsiqi etnoqrafiyasını dəqiq cizgilərlə təvir etmiş və bununla da bu sənətin yaxın keçmişdəki parlaq mənzərəsini yaratmışdır.

Bundan başqa bir çox qədim el havalarının müasir dövər çatdırılması üçün azərbaycan folklorşunaslığı bu ziyanı insana minnətdər olmalıdır. İki cilddən ibarət «Azərbaycan xalq mahnları» məcməusində nəşr olunmuş bir çox el havaları möhz Ağalar bəy Əliverdi-bəyovun oxumasından nota alınmış və bu fakt arxiv sənədləri ilə sübut olunmuşdur.

Təsəssüf ki, görkəmli bəstəkar S. Rüstəmovun A. Əliverdi-bəyovun səsindən nota yazdığı bə'zi nümunələr hələ indiyə qədər işq üzü görməmişdir. Onların nəşri və araşdırılması milli müsiqişünaslığımızın mühüm vəzifəsidir.

ŞUŞADA MUSIQİ TƏHSİLİ

Yusif Valiyev, *musiqişünas*

250 illiyini qeyd etdiyimiz Şuşa şəhəri vətənimizin tarixində inceşənətimizin, ilk növbədə, poeziya və müsiqimizin ən öncül mərkəzlərindən biri olmuş, haqlı olaraq onu «Qafqazın konservatoriyası» adlandırmışlar.

XIX əsrin ortalarında Azərbaycanın mədəni həyatındakı yüksəlşik Şuşada da öz əksini tapır. Şuşada dram və müsiqili teatr tamaşalarının oynanılması, poeziya və müsiqinin birgə inkişafı müsiqi təhsilinin qarşılıqlılaşmasına zəmin yaradır.

XIX əsrin ikinci yarısında Şuşada Xarrat Qulunun və Molla İbrahimin müsiqi məktəbləri fəaliyyətə başlayır: dini məqsəd daşımışına baxmayaraq, buraya yaxşı səsi olan gənclər cəlb edilir, onlara müğamatın sırlarını öyrədilir. Xanəndəlik sənətinin inkişafında xüsusi

yer tutmuş bu məktəb mədəniyyət tariximizə Hacı Hüşü, Məşədi İslə, Sadıqcan, Əbdül Bağı Zülalov, Cabbar Qaryagdıcıoğlu, Keçəcioğlu Məmməd kimi sənətkarlar vermişdir.

Şuşada ilk musiqi texnikumu 1930-cu ildə təşkil olunmuş, onun direktoru Həmzə Əliyev olmuşdur. Görkəmlü sənətkarımız S. Ələsgərov, Ə. Abbasov və b. ilk musiqi təhsilini bu texnikumda almışlar. 1948-ci ildə uşaq musiqi məktəbinə çevrilmiş bu texnikum 1974-ci ildə əvvəlkى fəaliyyətini yenidən bərpa etmişdir. Hazırda Mir Möhsün Nəvvabın adını daşıyan Şuşa Musiqi Texnikumu Bakıda yerləşir. Burada forte-piano, xor drijorluğu, musiqi nəzarəyyəsi, xanəndəlik və xalq çalğı alətləri şö'bələri fəaliyyət göstərir. Texnikumun direktoru Eldar Əliyevin rəhbərliyi altında burada 80 nəfər qədər müəllim çalışır, 150-yə yaxın tələbə təhsil alır. Onun tələbələri vaxtaşırı respublika müsabiqələrində və şəhərin mədəni-kültərli tədbirlərində fəal iştirak edirlər.

Şuşada 1922-ci ildən bu günə kimi mədəni-maərif texnikumu və incəsənat məktəbi də fəaliyyət göstərir.

Musiqi təhsili sahəsində uşaq musiqi məktəblərinin də böyük rolu vardır. 7 musiqi məktəbi şəhərdə və kəndlərdə musiqi təhsilini genişləndirmişdir. Malibaylı, Quşçular, Xəlifəli, Qala dərəsi və Xanallar kənd musiqi məktəbləri hal-hazırda Bakıda və Mingəçevirdə fəaliyyətlərini davam etdirirlər.

Adları musiqi mədəniyyətimizə qızıl hərflərlə yazılmış sənətkarlarımız - Üzeyir Hacıbəyov, Niyazi, Süleyman Ələsgərov, Əşrəf Abbasov, Əfrasiyab Bədəlbəyli, Bülbül, Rəşid Behbudov məhz. Şuşa musiqi ocaqlarının yetirmələri olub, onun adını dünyaya tanımışlar.

MÜNDƏRİCAT

▼ Camal Mustafayev. <i>Şuşa şəhərinin yaranması və inkişafı....</i>	3
▼ Rizvan Qarabağlı. <i>Şuşa me'marlığı.....</i>	4
▼ Əjdər Ağayev. <i>Azərbaycanda təhsilin inkişafında Şuşa maariifpərvərərinin yeri.....</i>	5
▼ Şahnezər Hüseynli. <i>Türk dünyasının Şuşa mənşəli ictimai-siyasi xadimləri.....</i>	6
▼ Qurban Bayramov. <i>Qarabağ ədəbi mühiti.....</i>	7
▼ İlham Rəhimli. <i>Azərbaycan teatrının formallaşmasında Şuşa mühitinin rolü.....</i>	8
▼ Cəlal Allahverdiyev, Rəhim Hüseynov. <i>Qarabağ və elm.....</i>	9
▼ Ramiz Zöhrabov. <i>Ü.Hacıbəyov Azərbaycan professional musiqisinin banisidir.....</i>	10
▼ Cəmilsə Həsənova. <i>Bülbül Azərbaycan professional vokal məktəbinin banisidir.....</i>	11
▼ Nailə Rəhimova. <i>Azərbaycan incəsənətində bədəlbəylilərin rolü</i>	12
▼ Aydm Ziyadli. <i>Natəvan və musiqi.....</i>	13
▼ Vəqif Əbdülliqasimov. <i>Mirzə Sadiq Əsəd oğlu mütəsir Azərbaycan tarının yaradıcısıdır.....</i>	13
▼ Fəttah Xalıqzadə. <i>Ağalar Əliverdiyeyovun musiqişünəşləq fəaliyyəti.....</i>	14
▼ Yusif Veliyev. <i>Şuşada musiqi təhsili.....</i>	15

2002
HR 196

“Şuşa - 25”

Elmi-praktik konfransın tezisləri

Texniki redaktor: I.Məhərrəmova

Mətbəənin direktoru: Ə. Abbasov

Himayədarımız bir T, bir də RŞR-dir.

Yığılmağa verilib: 10.03.2001. Çapa imzalanıb: 12.03.2001. Formatı 60x84 1/16

Fiziki çap vərəqi 2. Şərti çap vərəqi 1,75. Ə'la növ kağız. Sifariş №94,

AzTU-nun mətbəəsində çap olunmuşdur.

Ünvan: Şabbazi küçəsi, 101

Tel: 97-74-31; 97-74-32.

613